

૨૨૫૬૨

કિંગ્ડમ ૨૫/૧૧/૧૯

કિશ્ન કહાણિ

કર્તા કીશ્નપ્રસાદ નાથાલાલભાઈ ભટ્ટ

૬. ભરૂની ખડકી (હાલીયા)

પ્રાંતિજ

છપાવી પ્રમિદ્ધ કર્તા ગી.પ્રસાદ કે.ગવતાલ દવે

૬ મહારાષ્ટ્ર વિદ્યાપીઠ ભવન

અમદાવાદ.

1924

કીમત ૦-૨-૦

આશ્રિયદાસ

ગુજરાતી કાવ્ય - મગહ

કેશવલાલ પુરુષોત્તમદાસ ચાહાણ (અમદાવાદ)

ભોળીલાલ કૃષ્ણરામ દવે (નાટોલ)

મહીપતરામ ભાઈશંકર શુકલ (કાઠીયાવાડ)

મથુરદાસ નાથજીભાઈ પરમાર (અમદાવાદ)

કાલીદાસ પુજારામ સીધીયા (પ્રાતિજ)

નગીનદાસ હેમચંદભાઈ દાણી (મેનાસણ)

નાથાલાલ મુલચંદભાઈ દેસાઈ (પ્રાતિજ)

ચંદુલાલ કેશવલાલ શાહ (,)

કીકાભાઈ મણીશંકર ત્રિવેદી (વગમોડા)

ભોળાનાથ ત્રીકમલાલ પડયા (પ્રાતિજ)

સોમાલાલ મણીલાલ ભટ્ટ ()

મીસ્ટર આર શાહ (,)

— ૨૨૨ —

દોહરો

આ પુસ્તકમે જીવી કાલ્યાણ કીલન મહાન
દર્શાવુ નક્કી નહીં કવિત્વ શક્તિ લગાન
પુસ્તક વાંચો માહિત અર્થ આપ હજુ
જન શાહ માહિત ન પ કરી સઉ હુ

પ્રસન્ન પગ્માન હરીવાન ત્રીકમલાલે ગાય
વાલાદનુમાન પાસ—અમદાવાદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

‘ ગજરાતી કૉપીરાઈટ ક્ષિભાગ ’

અનુક્રમાક ૧૧૫૬૧ યગાંક

પુસ્તકનુ નામ ડિજન ડરુડી

વિષય ડ - ૧

માત્રી સરની--ગગ

જામદા
ગુજરાતી ભાષા

ગા ગા (૨) તુ ગદે બોળા માન

મને તા તા તા--૨૬

પાપી (૨) તુ પાપ સહ એ નાપી-મો

પાપ નિતિય મે ધ્યા નખ બોળાયા પાત્રી

વ્યાન નાપી તાન જનોતી (૨) મે ભગિયાં દ મળ

વારા- મને

જામ કાંઈ લાભ ચેરિતે મત્ત તૂચા પાત્રી

મે ગાને ગાના નાથો (૨) નાનગડિયા શત્રુદિદારી-

જન્મ પ્રયા પ વિભુનમ માતૃભુનિ ન માત્રી

તે જનનીમે રિસારી દીલી (૨) નિ જામ નાપી મને

નામ તમાર ક જાનાયા ભડિત કરી ના તારી

તે પ્રભુ નાભુ માનજ કરતે (૨) જા જા કૃષ્ણ તારી મને

કમ કોમો મા કાંઈ બોળા જે નુ મના બાળ

મત તા પી નાપ વશો નાદિ તે (૨) થજો નામ સાર - મને

દેવરો

નિવડ વિતાને માનવી ખર તણો અવતાર

નિર્તા ન હોય જામના દુખ મન અપર પાન

નિવડ સહુએ જાન જોતો ન જોતો માન

કમ તણી નીખ ધાગો થશે અતિ ઉપદાન

કાંઈ કુમપત કર થયી કાઢા મહિ તમે દુન

મત્ય સપ સતોપ તણુ રાખો પકડી મુળ

સુખ મપત સહિ પામશે ભરશે આભથી બાથ

દાન કીશનની નીખ માનશે થશે અત્યંત લાભ

(૨)

વસ તલિકા

માન કુટુંબ મચળા દર એકીનેએ
સર્વ પ્રકારે સુખ વલ્લભ શાંતિ અપે
દીનાયુને જગત પ્રેમ સપુણ પુરે
તેની અગ્નિ હુ પ્રભુને ચળે પ્રેમ
કાંધ લોભ મોહ ક્રમ પને તે તુટાળી
સર સુદાર્ય કરના મતિ આપ સાગી
આ વિશ્વને મડળ પૈભવ નાતિ પુર
તેની અગ્નિ હુ પ્રભુને ચળે પ્રેમ

શ્લોક.

ગિતિ

મિત્ર પગલા જગમા ૧) મદ અપ મન દુખના
તેજ મિત્ર મહુ ગણો ૨) નહિ તો પુણ ર નજો
ચતુ (ચતુ ન જો) ૩) અમ પને અથ તો ન જો
ભવ કુદમ મડે ૪) ૫) ૬) ૭) ૮) ૯) ૧૦)

પિતાય માતાય માનમ્ય તત
કુ નાજી સઉજ કચીજ મન
સતત નયન ચ મોહ મદ તત
પાળી ચ રમ ચ નયમ અત
જરી સુદત તત ચરચ
સગી પ તત ચ અતત તત
મહિ ગિમ અ મમ ઉત તત
ક' તાજી મહ એભુનજ દાગી

(૩)

ગઝલ

અગ્નિ જિંદગીમાં સસ મગની અને માદી
તીપાવા માતૃભુષિન પાઠરી નવશ્રમ ખાલી

દોહડોગ

ખાલી તમે સહિ વાપગ મજન ગાવા રીઝ
ખચ રળી ઓછુ થશે લાભ ઘશે અતીન્
તદસ્મી સહુ સાચા ડગશે પેડા પાન
ખાદી જે નડી પેગશે પિંડ તેનો અવતાર

આદ્યાણુ ઘણા ડાહ્યાએ-ગગ

મારી પ્રાનીને કમળા વમીયા જે
ન ગાવાન રળા ગીયા જે
ની કમળાન માતા આપ્યા જે
ને મહિએ તન રસાયા જે મારી
તેણે કેતુના બાબલા કાપ્યા જે
ને તાગીએ વળા કાપ્યા જે મારી
ને રડ ગળે આપ્યા જે
ને મદદ ગીતા ગાયા જે મારી
વળાએ આપ્યા લીધી જે
ને કિર્તી પણુ કેલાની જે
સહિ અન્નયબા જેઠા થયાને
ને પુઠે રણા મળડયા જે
વળાએ તેને ખીજની જે
ને તગતજ માણ માગી જે

(૪)

કમળાએ માફી આપી ને
 ને સર્વે ખુશી થયા ને મારી
 ઓગણીમા એકીએ બનાવ બન્યોને
 ને ત્રેસીસમા ગવાયો ને મારી
 તેણે છોડરા નથી તજ્યોડયા ને
 પણ માન અનિશે પામ્યા ને મારી
 તેણે ડગુ નહિ વિકડાયું ને
 ને લમા બુલડી માગુ ને

— ૦ —

લાય વેણે જન પણ જાય હાલુ (૨)
 હાટને પાણુ રૂં રાટુ રેક
 આ પીનાનુ પ્રથમ તેજેનિન્યુ
 ચારી કળતા પણ તેણે ગિખન્યુ રે હાથ
 રૂકાય ખીડી ભજરા તજે માદ વાગ્યા
 પૈસાન રૂં ડગી મીય માગ્યા રે હાથ
 હાટન થકી પમાતી થતુ મુનારી
 નાચ અચી વેદની પા ખીમારી રે હાથ
 હાટનના કદે આપળતો પ્રમાયા
 વિશ્વી માવથી પણ દગાયા રે હાથ
 તનો હોટનના દોગયા દોગશો
 તો નહી અમુત્રે જંગો રે હાથ

— ૦ —

ગઝલ

પિતા માતા અનિ પ્રેમી પ્રભુડે પ્રાણથી પ્યાન
 અમાન પ્રથન માટે અતિરો દુખ મહેનાન

(૫)

સહ્યા સઠ અતિ કાળા અમેને મુખ દેનાગ
પિતા માતા અતિ પ્રેમી પ્રભુછે પ્રાણથી પ્યાગ
પ્રભુછે અમતણા તેઓ નહિ સમાગમા કોઇ
નહિ ઉપકાર તણા છોડે ભયેજો કો મરે શોધી
પુજે તમ પિતૃ માતૃ ને પ્રભુ જે મુખ દેનાગ
ધ્રો સહિ અતરે આનંદ તેઓ જે પ્રાણથી પ્યાગ
ઉઠાવે તેમની મેરા ખરાડો નાપમી મેરા
જતા રાજો નહિ જેના તમે ઉપકારના ક'ણા
તમે જે મુખ દેછો તેા ભવનમા ધડિના તેડો
પુજે તમ પિતૃ માતૃને પ્રભુ જે મુખ દેનાગ

ગામીજીનુ ગુજરાત ગણાયે — ગામ
ગણિજનુ અમિમાન અમેને પ્રાનિજન અમિમાન — ગેડ
વળી ગુજરાત માતન માતાન
અનને રાં એ પ જ્ઞાન-અમાન
ગર્ગ ઉપર ગામ વચુ છે એા- તેા ગામ
ગમે તેા નામુ રમણવી વળણાય-અમેને
ગામમા વળી અપારાનન મુસવમાન ડગી મનજીદ
અમેજી નિનાળ અતે વળી ૭ કે નિ - અમે
ગામની અતે યોગ કુ બ ય પામ
અતે વળી નાનકુડશ્વ મડાને
અન અતિ મનોહ થ ન-અમેને

ગા ૨ પાટલ પુરમા—ગા ૧

આવો મમી બારણે ગા એ મી ૧ ગીત ૭
 ડીએ કિમગ નાથે મહિ મમી ગરમે માનનાથે
 નરીએ ગોળા કુડાળા સમય એડજ સાયના
 ગાગુ આપણ માયી એડજ મીડી પીતર
 બળ માથે મહિ અમે ગતિગુ એડજ માનનાથ
 ત્યાં જરુ સાથે ગાતિ નાથ ગીતજ

— ૦ —

ગઝલ

અને એ દરી બધુપો તમારી નાનિત પ્રાગ
 કુપારો નાખતે અળગા અતિ રો દુખ દેનાગ
 મળતો નાક પડાયા પળી નાનાની માતા છે
 નથી જતા નથી કુતા તેઓને તો ધિરકામે છે
 નથી લડતા નથી ગાતા તમારી નાનિત મરિ
 નાનિ ર બોલતા એ ગમતા અતિ ગાજો વા છે
 પ્રણામે લગન પ્રમગેમા અતિ ગાજો રો ભુદી
 હશે મહિ આપણી પહેને કાકી માની અને કુ
 વળો નિલજ કુપારો છે નેથી દીપાએ ખોટા
 લગાડા માટુમા કોઈ હશે માનથી પણ મોટા
 નગરે ન થક નક તેવા ધરાણે ર સુકી થાય
 કરા અટકાવ તમે તેને નથી આપનાતુ તે માથે
 પગણે ર મુકીને તો તમાગ આળ દુખી થારો
 નહી બળશે નહિ ખીલશે તમારી કિતિ લુટારો
 નગતો લોક લગ્નએ કરાછો તે વળી કુકો
 કુવાળા જાને નમ નખો ત્યજ નિવારેસહિ દુખો

મુખેથી થતા હોયે તેમાનો કઈ નય તાયો
 ભય જ્યા અર્થ ઓછુ હોયે તેમા હિમત નહિ હારો
 ભરો નહિ નર્ડનુ બાથુ તમારી બાગડી દમન
 મદતને છોરો મહારી અગર નાણુ તણી તમને
 નથી કલિત દારમા નથી કે અણ બીડીમા
 નથી ચોરી ઝીનાળામા ત્યાં અણ વિઢવમા
 ખડ મ નુખ સનીયા તમાગ માગ ભણારામા
 લમા નમ ભુવની નેશો તેતી આગા નીલમા
 કુસ પને રૂપના પીતે તમે મહિ ટાળતે ગાજ
 તબુ અમ ગૌય મમ દત્તે અમા લોતે કાજ
 નહ તીવનાન કલેડી કવ ભિમાન દુઃ સ્વાન
 મ ના હાવ કરમા તમારી ઉન્નતી નાજ

—૦—

હોહા,

તના તાબા થાય જ મુનુ તના બાગ
 મુખી ન થાય વિશ્વમા મને તપી અણુમોત

—૦—

સપા સહુએ ચાલવુ મનોપા થાવુ જગ
 નુખ મન એ માનવુ મુનાય જગી પુ

—૦—

સતી મીનાએ આ હતી મહત મનુ અતી
 પતી વ્રત મરણુ સાચરી મેલ સમ તીર
 શાળી મીતા આશિશ્વમા નાન દે પુણ્ય
 વિગ્યાતી મહિ પામો થાય તપીજ વિદાય

—૦—

(૮)

પ્રેમ પનિનો સાચી કંવુ ડામ તમામ
ધમ પનિ ત્રતા માખરી પ્રગાનુત કં ૧ ડામ

—o—

વનિતા ૫ શબ્દગાન છે જોયી જગ ઉત્તમ
સાવત્રિ મતી સ્ત્રી હતી મત્યવાન રી જન્માત

—o—

સ્ત્રીને સરળ હડ છે પુરુષને હોય તે
જેમા કાઠી રાજા નહિ અન્યાય ન થાયે જે
સુકાર્ય કંવુ મર્મ એ ગમે તેનું નેતર
દુકાર્ય ને અડવું નહિ મને હડ પ્રમાણે હોઈ

—o—

વિદ્યાર્થી વિદ્યાન છે ભવિષ્યનો છે ગય
બળો નહિ અતર મહી લખ્યું નલાટે થાય

—o—

જગ વિનાની માગી માત વિનાનુ માગ
તેમજ સાગ વિશ્વમા જ્ઞાન વિના અતાર

—o—

સ ગીત સસારમા લહી જાણે છે મેન્ટ
બીજુ બાગી હાઈ તમે તડ આપી દ્યો ટેન્ટ
વન્યા નાયનાં વ્યા વિના સુણો તમ સ્ત્રી સ ગીત
નાય નયને જોયા વિના સુણો તમ સ્ત્રી સ ગીત

—o—

પાપી ચડાજ જનકાદિઓ પુત્રી પૈસા લઈ
દુખી થઈ કીડા સહે જાયે નકજ મહિ

—o—

સુખી થવું આ વિશ્વમા સુકાર્ય કરી તમામ
મહુનો એકજ ધર્મ છે નહિજ થાવું હગમ

—o—

પુત્રી પાપી વેચીને પરણાવે નીજ બાળ
ખર હુલસ તેા થાય છે નહિજ પુત્રીનો બાપ
પુત્રી બીચારી દાઝીને અશ્રુથી અર્પે શ્રાપ
સત્યાનાશજન્મેતાહરે તને કેમ ન કરડ્યો નાગ
બાળા બાળ લગનથી દુભાય છે અત્યંત
જેથી થાયે હિદમા ઘેર લાન અનંત

છપો

તથી નીચ્છતો પ્રેમ ઝાઝ કાળીત મામી
નથી નીચ્છતો પ્રેમ મ્હેન માશીને ભાભી
નથી નીચ્છતો પ્રેમ તે કોડી બાતિ
નથી નીચ્છતો પ્રેમ બને હો કાળી માઝી
દમેશ તણો સહેવાસ છે જેતુ કારણ આજ
ચતુર હોય તો ચેતજો હોય જાનજો પાસ

દોહરા

રિવાડી ચલિયાના મિત્ર થવું તે રમ
હ ચતુરના નતા તમે ભેગી પો નજો
યાચુ હુ મનુ તને ભુજાજ ડજો મા
માના મહે એકે થઈ લિ હોયજો તમ નદ
શીખી ન ચીજને મા થાય મહુ ઉચટ
ઉત્તાગ કરા તેહો સાચી ડહુ છુ વાત

પ્રેમ પ્રગટે નવ ચીજને નીચીને આ વા-
સ્તી રહેવાસ બહુ ગાખશે લાભજ થાય અપાર
અ બ્રહ્મચર્ય વ્રતને ટાળશે ફિલ ને તમ સા-
કાજન કહે વન્તો તમે જુલ કરી મમ મા-
“ અનુભવ આ મિદાનનો ડહો ઉપર મે ને
સર્વે સધળો સત્ય છે શકા ન ઉપજે લેસ ”

આપ પાપડ વાડીમા પધારજો ---
આપ સુદર બોખે સહિ પધારજો
લહે લાલ સુદર સુદર બોખે સહિ પધારજો
શ કરદાદાનુ સુદર ધ્યાન છે
મહા રવિનુ ત્યા રહેદાણુ છે ડગી
સામે સ્મશાણુ નુ મોટુ નિશાન છે
લેરીલાલ હવાનુ સુદર ધ્યાન છે
ગામ પ્રાતજનુ એ નાક છે
લેરીલાલ આવોને આમ ત્રાણુ છે
આ સ્થળ જોયા વિનાતે રેજો
લહેરીલાલ પુઠેથી પુણુ પન્નાજો

દોહરા

સ્વાર્થ ખાતર હુ થયો ધન છોડવા તૈયાર
હેવાલ મમ ગ્રહ તણો કહુ છુ છેલ્લીવાર
શર્મ અતિશય આવતી શોક પ્રગટયોજ અતી-
હીત પોતાનુ સાચવી છોડ્યુ પ્રાતિજ નીર
અમદાવાદજ હુ ગયો લાણુમા સ્વાર્થે ડાંગ
સખી સહુને નમી લળી પાયે મમ તાત

હાજી પોતી પોળમા ઉત્તર્ય મોડીગ થાત
 રે' તેમા હુ ગયો માથે હતા મમ ભાઈ
 આહા પે તા મે કંઘો ગૃહ કેરા મુતીજન
 ત્યા પછી હુ આ ઘરે રહે ઉત્તર્ય કેરા તન
 તત્રિ ભાઈ દશરથ હતા થયા મમ ને મીત્ર
 હુકમ સત્રજા નેહતા કંઠે ડામ ચોડી ગ
 રસોઈ ગમભર ત્યા થતી જામ્યો પુણ પ્રેમ
 ઉત્તર્ય સુત સુખે ગહે હોઈ કુશળ ક્ષેમ
 તત્રી નવયા આવીયા ને છે કેવળગમ
 તામ સર ગુણ ભાવીયા ખરેખર તે રામ
 મત્રી ભાઈ ચદુ હતા જ્ઞાન તણા ભજ
 મર્મ રહ્યા મેવક થઈ લાભ થયાજ અપાર
 શર્મા નથુગમ છે બોડીંગ તણા દતાર
 ગુણિયલ જ્ઞાનિ તેહ છે ઉપન્કાર ડર્યા આપાર
 વર્ષ પછી ગૃહ છોડીયુ લાભ ગ્રહી ને અપાર
 વર્ણુ પ્રેમ સાથીનો રનેહી તણો આવાર
 મેટ્રાક થઈ ત્રા ગયા સહ સહિના સહ ઘેર
 ઈન્દુ હુ અતર થકી થાઓ લીલા રહેર
 માકાના મમ સગીએ દર્શાવ્યો પ્રેમ અપાર
 હાર કુલ મને અર્પીયા ને મિષ્ટાન્ન વળી આવાર
 ઈન્દુ હુ અતર થકી પ્રેમ તણી બહુ ભુખ
 વાર્યુ મે ને મેળવ્યુ ને પ્રેમ વળીય અખુટ
 ફોટો લીધો અમતણો મમ મિત્રજ ધાડા સાથ
 ભોગીલાલ, મહાપતરામને નોકર મથુરદાસ

(૧૨)

ઢિપઝારી અહુ હુ થયો વર્ણુન તણો નાહ પાગ
 હરકયાસ મને તો આવતા બદલ યાય ધણા ઢિયાટ
 ઉદિય્ય બધુ માહગ ધરો ઢિર કપલાવ
 મત્રી તત્રી સર્વને ખુશ કરીલો ભાવ
 પુન્ય અહીંતો તેહ છે વાલી તમારા હોખ
 હુઝમ સધળા માનશે ડલેશ ધરોના કોખ
 મિત્ર મુરખી તમે જીલજ કરશે માફ
 કિશ્ન રહે મેવક થઇ નિલ હશે ને સાફ

K. N. Bhatt.

H No 2333

AHMEDABAD

પરમાત્માને નમ

વાંચો

અને

વંચાવો

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ખુશ ખબર

સુશોભીત સસ્તી અને ટકાઉ છત્રીઓ

કયાથી ખદીદશો ?

ધી ગુજરાત પાટનગર અંબેલા ફેક્ટરીમાં બનાવી નુદન સસ્તી અને ટકાઉ છત્રીઓ અમારા ટ્રેડમાક ઝીંચા છાપ ન ૨૦૦૮ ની બેઠ તપાસીને લેરો બીજા નબરોના ચઢના ઉતરતી નામતની અમારે ત્યા જથ્થાબધ તથા કુટર મગશે એક વખત પધારી ખત્રી ડગોણ બહાર ગામના આગર હિપર પુનુ ધ્યાન આપવામાં આવે છે

ખીલુ અમારે ત્યાં દગ્ગરોને સીવવાનો દોર બહુત રીંગ નિમે અમાનો તમા બનાવ જથ્થાબધ તથા કુટર મીનાવત આવે મગશે

ઠે ધી ગુજરાત પાટનગર અંબેલા ફેક્ટરી

માલીક હરગોવિન્દદાસ મોતીરામ મુ બધવાલા

કાલુપુર બધારાના બાચા પાસ—અમદાવાદ.

વાંચો ખીચ્ચામા મુકો મિત્રોને વચાવો

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ઉમદા

ખુશ ખખર

અમારે ત્યાં શુદ્ધ માત્ર આંખળાનું તેલ
તેમજ સ્વદેશી લક્ષ્મી છાપનું મુદીયું કકડ
ખનાવી વેચવામા આવે છે. તો અમારી
દુકાને એકદાર પધારી ખામી કરગોડ.

જથાનધ તથા છુલક વેચનાર તથા નાનાર

ચીરમજાલ ચીકમજાલ પરમાર

૩ સીદ્ધ ૮ મુખ્ય અમદાવાદ.

